

ДИМО КИСЬОВ

СЪБРАНИ СЪЧИНЕНИЯ

/Произведения ранна редакция/

Том 26

ДРУГАТА ДИПЛОМА

СБОРНИК ПИЕСИ И СЦЕНАРИЙ

София – 2018 –

Том/Книга	Наименование на произведението	Жанр	Тематика	Бр.стр/А4	Забележки
ЧАСТ I		©ДИМО КИСЬОВ - СЪБРАНИ СЪЧИНЕНИЯ			Стр. А4, средно 1800 зн.
1	Козирог	Автоб.	Мемоар.	677	в 2 Тома, 3 Части
1A	Автобиографична книга	Автоб.	Мемоар.	65	1987
2	Сребърната чешма	Роман	Съвр.-ист.	300	
3	Да убием енотовидно куче!	Роман	Съврем.	238	
4	Сънят на професор Техникус	Повест	Фантаст./	107	/Фейлетонна
5	Долината на авлигите/	Роман	Съврем.	236	Скици от едно лято/
6	Светилището на Залмоксис/ /Долината на божурите/	Повест	Дет.юн.	104	Книга за деца и старци/
7	Магическият конник /За кан Тервел/	Роман	Историч.	176	CD- проф.В.Бешевлиев, 1966
8	Севастът от Урвич	Повест	Историч.	107	ц.И.Шишман/севаст Огнян
9	Борисин/ - Древно-съвременна смехория	Комедия	Фарс	64	/Залмоксис
10	Тъй вярно!	Роман	Воен.мем	200	
11	Офлаг-8	Сборник	Воен.мем		CD-Реценз., Откъс,1958-1959
11_1	Пленникът от Дам-1	Роман		227	Печат.изд. 1958; 1966
11_2	Отливът	Роман		215	Печат.изд. 1959
11_3	Офицер на Негово Величество	Автоб.	Мемоар.	109	Печат.изд. 2001
12	Романи за обществото и индустрията	Сборник	Съврем.		/1943-1974/
12_1	Щастието не идва само	Роман		355	Печат.изд. 1960
12_2	Времената се менят от нас	Роман		204	1974
13	Алиген /И ние спортувахме/	Роман	Дет.юнош.	183	Печат.изд. 1968; 1974
14	Романи за спорта	Сборник			
14_1	Никола Петров-Най силният човек на века	Роман	Биограф.	181	Печат.изд. 1972; 1978
14_2	Тежки юмруци	Роман	Съврем.	230	Печат.изд. 1971
15	Сценарии и пиеси - Военно-мемоарни				
	Офлаг - 8	Лит. сцен.		67	
	Тъй вярно!	Сценар.		54	
	Пленници	Пиеса		70	
16	Пиеси - "Богомили"	Пиеси	Историч.		
	Апокрифна хроника за императора...	Пиеса		85	Алекси и Василий врача
	Василий - Драматична новела	Рад.-пиес.		22	
	Василий - Радио-пиеса /45 мин./	Аудио-CD			БНР, Радио-театър, 1986
17	Пиеси - Исторически	Сборник			
	Борил	Пиеса		68	
	Князът на Карвуна	Пиеса		64	
	Призраци в старата баня	Пиеса	Легенда	64	
	Амира	Пиеса	Рецитал	49	За Каварн. въстание-1877
	Дучов кръст	Радио	Пиеса	20	
18	Открадването на Дионис	Роман	Съвр.-ист.	241	Печат.изд. 1977
19	Еретици	Роман	Историч.	212	Печат.изд. 1996
20	Писателят в Каварна	Сборник	Съвр.-ист.		
	Хижа над морския бряг	Очерк		41	
	Добротица		Историч.	9	Незавършено произведение
	Каварна	Очерк	Съвр.-ист.	40	Печат.изд. 1979
	Карвунска Хора	Очерк	Съвр.-ист.	68	Печат.изд. 1981
	Из "История на град Каварна"	Сборник	История	58	Печат.изд. 1984
	Научна сесия за Каварн. въстание	Изследв.	Историч.	11	Печат.изд. 1977 /Скан./
	Чиракман-Карвуна-Каварна	Сборник	Историч.	20	Печат.изд. 1982 /Скан./
	Археолог	Докум.	Археол.	52	1976-1977 /Скан./

Том/Книга	Наименование на произведението	Жанр	Тематика	Бр.стр/А4	Забележки
ЧАСТ II ©ДИМО КИСЬОВ - СЪБРАНИ СЪЧИНЕНИЯ				РАННА РЕДАКЦИЯ	
21	Адмирал Ушаков/	Роман	Историч.	208	/Битката при Калиакра
22	Кладата	Роман	Богомили	169	
23	Нашата махала	Роман	Воен.мем	262	
24	Необикновена екскурзия	Роман	Съвр.-ист.	247	Печат.изд. 1969
25	Лирика 1941-1947г.			62	/Скан./
26	Сребърната чешма	Сборник	Морски	90	9-Разказа и една новела
27	Другата диплома	Пиеси-сц.	Съврем.		За строителство
	Замъкът на нашите мечти	Пиеса		82	
	Божурите ще цъфнат отново	Сценарий		85	
	Дворец на слънцето	Пиеса		73	
28	Богомили	Пиеси	Сборник	Историч.	
	Еретици	Пиеса		47	
	Еретикът	Пиеса		48	
ВСИЧКО: СЪБРАНИ СЪЧИНЕНИЯ В 29 ТОМА /33 КНИГИ/					

Съставители: Райна Стефанова Кисьова (1921-2013); Веселин Димов Кисьов

СЪДЪРЖАНИЕ

ЗАМЪКЪТ НА НАШИТЕ МЕЧТИ	5
/Пиеса в 9 картини/	
БОЖУРИТЕ ЩЕ ЦЪФНАТ ОТНОВО	87
/Сценарий за игрален филм/	
ДВОРЕЦ НА СЛЪНЦЕТО	171
/Пиеса в 7 картини/	

ЗАМЪКЪТ НА НАШИТЕ МЕЧТИ

Пиеса в девет картини

Л И Ц А

СПАС СПАСОВ - пенсионер

ГРОЗДАН ГРОЗДАНОВ - бригадир

ЯНУЛ ГРОЗДАНОВ - негов син, строителен техник

БОЙКА ПЕТРОВА - архитектка

РАКАДЖИЕВ - началник на районна строителна организация

ЖОРЖ бай ПЕШОВИЧ - строителен техник

НАКАКАНОВ - ръководител на проектантско бюро

ДАНЧО МОТОРА - механик

БЛИЗНАЦИТЕ - работници

ЦАНКА ГРОЗДАНОВА - студентка, дъщеря на Гроздан Грозданов

БАРМАНКА

ПЕНЧЕВ - бригадир

СТАНЧЕВ - проектант

ЖЕНА - шофьорка на камион

ЛЕТЕЦ

БАРМАН

Действието се развива в наши дни на един строителен обект в Добруджа.

КАРТИНА ПЪРВА

Ведомствен кафе-бар. Няколко маси, шублер с машина за еспreso, касетофон, радио-точка. Музика. Няколко служители в бели престилки доизпиват кафето си и излизат.

ПЕНЧЕВ. (изправя се до шублера). Двойно кафе с повечко захар.

БАРМАНКА. Е, какво?

ПЕНЧЕВ. Прати ме за зелен хайвер.

БАРМАНКА. Сега се казва: Прати ме да пия кафе.

ПЕНЧЕВ. Откакто влязох в тази строителна организация, превърнах се на кафеджийски плъх...

БАРМАНКА. Опитал ли при началника на механизацията?

ПЕНЧЕВ. И той ме прати да пия кафе... Материалите закъсняват, машините не достигат... А репортери с магнетофони – колкото щеш... Затова, че някой не си гледал работата, аз трябва да се потя и мънкам...

БАРМАНКА. Вместо да се потиш и мънкаш, постави всеки на мястото му.

ПЕНЧЕВ. Всеки е поставен на мястото си от някого. Кажеш ли му, че е некадърен, все едно да го напръскаш с дезодорант... Миче...

БАРМАНКА. Ако обичаш, наричай ме Мери.

ПЕНЧЕВ. Мери, трябва метла. Голяма метла, с як метач, та завинаги да измете тия, дето ни пращат да пием кафе... Не ми се връща на обекта. Не знам как да лъжа вече момчетата...

БАРМАНКА. Белот, лежачка, а след това - на частно... Преди да ме изтеглят нагоре, така си бачкахме в бригадата.

ПЕНЧЕВ. Знам, но това не е за мене... Изписали ми името на табела, под него пусковите срокове, а обектът не мърда. Върви разправяй на хората, че проектът пет пъти се измени... А, ти, откъде толкова златни пръстени по ръцете?

БАРМАНКА. Секретарката на шефа ги има повече...

ПЕНЧЕВ. Петко не те ли пита откъде си ги взела?

БАРМАНКА. И той като тебе е един загубеняк. За пет години семеен живот ми е купил само едно пиринчено пръстенче от събора в село... Ще пийнеш ли нещо от мене? Някога ме хресваше. Черпеше ме с боза.

ПЕНЧЕВ. Ех, Миче, Миче...

БАРМАНКА. Предпочете да вземеш оная селянка...

ПЕНЧЕВ. Та нали и ти си от същото село?

БАРМАНКА. Да, но моите идеали бяха по-високи и, както виждаш, ги осъществявам. Ела в къщи! Ще видиш целия "Некерман"... Къде?

ПЕНЧЕВ. Обектът плаче. Ще вървя по-нагоре за него...

БАРМАНКА. И от по-нагоре ще те пратят да пиеш кафе.

ПЕНЧЕВ. Ех, Миче, Миче!... (излиза)

БАРМАНКА. Мери, Мери вече се казвам... (усилва музиката)

(Влиза Станчев с папка под ръка. Хвърля я на масата, сяда).

БАРМАНКА. Пак ли е зает?

СТАНЧЕВ. Секретарката щяла да ме повика по уредбата...

БАРМАНКА. Нали ти казах, че ще те приеме днес...

СТАНЧЕВ. С какво да те почерпя?

БАРМАНКА. Уиски... Ще си го изпия в извънработното време...

СТАНЧЕВ. (поставя на шублера банкнота). За мен кафе без захар. От тия тревоги пак диабета...

БАРМАНКА. За диабета церът е: гледай си кефа... Колко ли време има да живеем, та да се товарим с излишни тревоги! Днес разкрасявам бара, пълня очите, утре ще ме пратят в стола да режа лук. Дъщерята ще се омъжи, ще пера пелени на внуци, може и по черкови да тръгна от скука...

СТАНЧЕВ. Значи този път шефът твърдо обеща?

БАРМАНКА. Къде ще иде?

СТАНЧЕВ. Ако не си ти да ни оправяш...

БАРМАНКА. Друго ви оправя... И мислиш ли, че ми е лесно с този дъртак, който...

СТАНЧЕВ (сочи към радиоточката). Не те ли подслушват?

БАРМАНКА. В този бар аз съм подслушвателят... Ще ти направя кафе от шефското... Това лято къде си?

СТАНЧЕВ. Пак аз съм дежурният на проектантската...

БАРМАНКА. Жал ми е за тебе, Станчев...

СТАНЧЕВ. И аз те съжалявам...

БАРМАНКА. (учудено) Мене!?

(Влизат Накаканов и Бойка, която носи сак, напълнен с папки).

НАКАКАНОВ, (към Станчев). Шефът още ли не те е приел?

СТАНЧЕВ. Не му се слушат неприятности...

НАКАКАНОВ. Разправяй му вицове. Обича ги.

СТАНЧЕВ. Аз пък не ги обичам...

НАКАКАНОВ. Мери, две кафета и две коли!... Това е Бойка. Най-младата ни колежка.

БАРМАНКА. Не слиза в бара.

НАКАКАНОВ. Не се отделя от чертожната дъска. Гради си кариерата... (сяда срещу Бойка). Не бива да навлизаш в професията с такова нацупено лице! И аз някога смятах моят пръв проект за гениален, но...

БОЙКА. Моят проект не е гениален, но не загрозява морския бряг, като вашия тромав "Юпитер".

НАКАКАНОВ. Миньорите ще се чувстват щастливи в него...

БОЙКА. На бърза ръка превърнахте курортния лентяй в трудов другар.

НАКАКАНОВ. На времето "Юпитер" получи награда...

БОЙКА. Като плажен хотел, но не и като миньорски дом, предназначен не само за почивка, а и за работа...

НАКАКАНОВ. Още не можеш да проумееш, че за такъв кратък срок, нищо не можехме да направим, освен да вземем готов проект.

БОЙКА. Променихте му само фризурата.

НАКАКАНОВ. Нима хилтъните и ню-отаните не си приличат като зайци? Само цвета на козината им сменят...

БОЙКА. Моят проект прилича сам на себе си. Трябваше да го подкрепите...

НАКАКАНОВ. Твоят проект е красива архитектурна картинка. За да се превърне в работна документация, доста хорица трябва да си поблъскат главата... Така ли е, Станчев?

СТАНЧЕВ. (от съседната маса). Не зная за какво говорите.

НАКАКАНОВ. Има ли значение за какво говорим? Щом искам да потвърдиш нещо, трябва да се съгласиш веднага...

СТАНЧЕВ (троснато). Тогава - не е така...

НАКАКАНОВ. Така е. Така е...

БОЙКА. Щели да си поблъскат главите? Да си ги блъскат, нали затова им се плаща?

НАКАКАНОВ. По-кратко, малката!

БОЙКА. Отдавна ме наричаха "малката". Сега съм архитект Петрова...

НАКАКАНОВ. Добре, колежке Петрова! Щом не си малка, няма защо да се залъгваме. Твоят увиснал над морето миньорски дом ми напомня за висящите градини на Семирамида, които при първия земен трус са се сринали безславно.

БОЙКА. Не висящите градини на Семирамида, а Вавилонската кула се е сринала...

БАРМАНКА. (провиква се). Ка-а-фето!

НАКАКАНОВ. (донася пластмасовите чаши с кафе и кола). Мери прави прекрасно кафе...

ГЛАС ОТ РАДИОТОЧКАТА. *Инженер Станчев при директора. Повтарям: инженер Станчев при директора. Време за разговор пет минути. Време за разговор пет минути.*

НАКАКАНОВ. Станчев, не чу ли?

СТАНЧЕВ. Чух. За да си подам оставката, ми са нужни две минути.

БАРМАНКА. Ама ти, затова ли ми...

СТАНЧЕВ. За друго беше, но петте минути са малко за него (излиза).

(В бара влизат Ракаджиев и Грозданов).

ГРОЗДАНОВ (към барманката). Моме, дай пакет арда!

БАРМАНКАТА. Тук не ти е селкоопа. Ние пушим само вносни.

ГРОЗДАНОВ. Много си важна.

БАРМАНКА. Хубава съм, затова съм важна, чичо. Хайде, от мен да мине (подава му пакет арда).

НАКАКАНОВ. О, Ракаджиев, здравей! Как е морето?

РАКАДЖИЕВ. (яде слънчогледово семе). Казват било солено... За какво ли съм му потрябвал на началството?

НАКАКАНОВ. Вече решили да вадят въглищата.

РАКАДЖИЕВ. Нали това нещо се замъгли?

НАКАКАНОВ. Залежите били огромни. Въглищата - коксуващи... Трябва да се построи миньорски дом с всички модерни условия за живот и работа... Вече предадох проекта. Гореще ти обяснят подробностите...

ГРОЗДАНОВ. Нали ти рекох, шефе, че затова те изстрелват?... О, ти ли си, Бойке!?

БОЙКА. Добре дошъл, другарю Грозданов!

ГРОЗДАНОВ. Чак пък другарю... Може и чичо Гроздан...

НАКАКАНОВ. А, вие се познавате?!

ГРОЗДАНОВ. Тя и моята щерка живеят в една квартира... Е, сигурно ще строим по твоята картинка?

БОЙКА. По друга. Аз съм назначена да упражнявам авторския контрол понеже на автора не му се скучае на дивия морски бряг...

НАКАКАНОВ. Полезно е за младия архитект да погледа как се строи. Радвам се, че бригадирът на обекта ще бъде Гроздан Грозданов.

ГРОЗДАНОВ. Няма защо да се радваш. Мене никой не ме е викал. Използвах колата на шефа да посрещна сина си. Пет години не сме се виждали... Пратих го да спечели малко валутичка...

(към Бойка). Как е Цанка?

БОЙКА. Учи...

ГРОЗДАНОВ. А оня перушан хазяинът ви още ли не е убил... Какво куче беше?

БОЙКА. Енотовидно куче...

ГРОЗДАНОВ. И какво е това куче, та иска да го убие?

БОЙКА. Хищник подъл, космат, домъкнал се отнякъде си, сдружил се с нашенските лисици да върши безнаказано пакости...

ГРОЗДАНОВ. Ха, ха! Всеки си е башка луд: един иска да одере котка, друг да убие някакво си куче... Шефе, аз съм дотук. Отивам на летището. И не

ме включвай в сметките. И на мен, и на момчетата от бригадата ни е писнало от спешни обекти...

РАКАДЖИЕВ. Няма кой друг, бай Гроздане.

ГРОЗДАНОВ. Казах: без мене. А и никой строител няма да се навие да работи на обект, където най-близката кръчма е на тридесет километра. На Каменец куче да вържеш, ще прегризе синджира и ще избяга... Хайде, останете си със здраве!

РАКАДЖИЕВ. Бай Гроздан е прав. Това не е обект, а гробище. Само с въртолет можеш да отидеш до него, когато се разкаля. А през зимата, като засвири оня ти добруджански вятър... Не може ли да минем със сглобяеми бараки?

НАКАКАНОВ. Там ще стане свърталище на специалисти със световна известност, не може да ги натикаме в бараки. В заявката са предвидени помещения за лаборатории, заседателна зала, ресторант, бар и прочее...

РАКАДЖИЕВ. Черна ми е тази София! Как веднъж не ме повикахте да хапна и пийна, а винаги ми сервираше по някой срочен обект..

НАКАКАНОВ. Ти си си виновен, братче. На времето, когато те канех в министерството, отказа. А сега...

РАКАДЖИЕВ. Като тебе да строя бетонни кафези за тия, които се натискат за софийско жителство ли?... Да разрушавам красивото, солидното и да го заменям с някаква си панелна конфекция ли?...

НАКАКАНОВ. (поглежда часовника си, става). Имам заседание... А ти, не се вълнувай толкова. Ще отслабнеш...

РАКАДЖИЕВ. Може да съм дебел, но нервите ми са тънки... (към Бойка) Значи, вие ще ми бъдете контролът?... Вземете си банския и противослънчевите очила. А за зимата - по-дебели дрешки и криминални романчета...

ГЛАС ОТ РАДИОТОЧКАТА. *Инженер Ракаджиев при директора. Повтарям: инженер Ракаджиев при директора. Време за разговор пет минути. Време за разговор пет минути...*

РАКАДЖИЕВ. Петстотин километра пропътувах за пет минути разговор! (сблъсква се на вратата със Станчев).

СТАНЧЕВ. Колега, има ли при вас работа?

РАКАДЖИЕВ. И аз съм излишен за канцеларията си...

СТАНЧЕВ. Не се доизказах... Става въпрос за обект.

РАКАДЖИЕВ. Чиновник от висшестоящата на обект!? Как сте със здравето?

СТАНЧЕВ. Луд съм. Искам някого да убия, а не ми се лежи в затвор.

РАКАДЖИЕВ. Почакайте ме! След пет минути ще се върна, за да ви преслушам (излиза).